

కృత, త్రేతా, ద్వాపర యుగ ఋషుల నీతి

కలియుగం అంటే అధర్మ యుగం, నీతి బాహ్యమైన యుగం. రాజు శాసనలకు విధేయులుగా ఉండవలసిన అవసరం లేని యుగం అని వైదిక బ్రాహ్మణులు గోషిస్తున్నారు. అయితే ముందు యుగాలకంటే కలియుగం ఎందుకు ఇంత ఎక్కువగా అవినీతి పాలయింది? ప్రస్తుత కలియుగానికి ముందు యుగాలలో ఋషుల నైతిక పరిస్థితి ఎలా ఉండేది? ప్రాచీన ఋషుల అలవాట్లు ఏంటి? ఋషులలో మొదట మనకు కనిపించేది పశుప్రాయత ఎక్కువగా ఉండటం. విభాండక ఋషి సంగతి చూద్దాం.

విభాండకుడు ఆడ లేడితో సంభోగించాడు అని ఆ ఫలితంగా ఆడ లేడి ఒక కొడుకుని కన్నదని అతనే ఋష్యశృంగుడని మహాభారతం అరణ్య పర్వం 100వ అధ్యాయంలో ఉన్నది. మహాభారతం ఆది పర్వం ఒకటి, 118 అధ్యాయాలలో పాండవుల తండ్రి ఐన పాండురాజు 'దమ' (కిందముడు) అనే ఋషి చేత శాపం ఎలా పొందాడో వర్ణించి ఉంది. వ్యాసుడు ఏం చెప్పాడు అంటే ఒక సారి దమ ఋషి అడవిలో ఒక లేడితో సంభోగిస్తున్నాడు. అది జరుతున్నప్పుడు ఋషి తన కార్యం పూర్తి చేసుకోక ముందే పాండురాజు వారిపై బాణం వేసాడు దాని ఫలితంగా దమ ఋషి చనిపోయాడు. చనిపోక ముందు ఆ ఋషి పాండురాజుతో నీవు నీ భార్యను తాకటానికి వెళితే తక్షణం చనిపోతావు అని శపించాడు.

ఈ ఋషుల పశు ప్రాయత్వాన్ని కప్పి పుచ్చటానికి ఋషి తన భార్య లేడి రూపాలు ధరించి పరిహాసాలకు కుంటున్నారు అనే కల్పన చేసాడు వ్యాసుడు. ప్రాచీన భారతీయ మత వాఙ్మయాన్ని శ్రద్ధగా ఎవరైనా పరిశీలిస్తే పశువులతో ఋషుల సంభోగాలు దొరకటం అంత కష్టం ఏమీ కాదు.

ఋషులకు సంభందించిన మరొక హేయమైన ఆచారం ఏమిటంటే, స్త్రీలతో బహిరంగంగా, ప్రజలు అంతా చూస్తూ ఉండగా సంభోగించటం. మహాభారతం ఆది పర్వం 63వ అధ్యాయంలో పరాశరా మహర్షి ఒక బెస్త పెల్ల (మాత్స్య గంధి)తో ఎలా లైంగిక సంపర్కం పెట్టుకున్నాడో వివరంగా ఉంది. వ్యాసుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే బహిరంగంగా అందరు చూస్తూ ఉండగా పరాశరా మహర్షి ఆమెతో సంభోగించాడు అని చెప్పాడు. మహాభారతం ఆది పర్వం 104వ అధ్యాయంలో అలాంటిదే మరో సంఘటన ఉంది. దిఘతమన్ అనే ఋషి ఒక స్త్రీతో అందరు చూస్తుండగా సంభోగించాడు అని అందులో ఉంది. మహాభారతంలో ఇలాంటి సంగతులు ఎన్నో ఉన్నాయి.

ఈ అలవాటు సర్వ సాధారణంగా ఉండేది అని చెప్పటానికి 'అయోనిజ' అనే మాట చాలు. సీతా, ద్రౌపది తదితర ప్రసిద్ధ స్త్రీలను అయోనిజ' అని అనే వారు అని చాలా మంది హిందువులకు తెలిసిన విషయమే. అయోనిజ' అని అనటంలో వారి ఉద్దేశం ఏమిటంటే శుద్ధమైనా గర్భధారణ వలన పుట్టిన బిడ్డ అని. యోని అనే దానికి ధాతువు అర్థం ఇల్లు అని. యోనిజ అంటే ఇంట్లో పుట్టిన లేదా ఇంట్లో గర్భంలో పడిన శిశువు అని అర్థం. ఇదే ప్రకారం అయోనిజకు శబ్ద లక్షణ సంబంధమైన అర్థం తీసుకుంటే బహిరంగంగా అందరు చూస్తూ ఉండగా సంభోగం జరుగుతూ ఉండే ఆచారం వ్యాప్తిలో ఉన్నదనటానికి అది నిదర్శనం అవుతుంది.

రోత పుట్టించే ఋషుల అవినీతి ప్రవర్తన మరొకటి ఛాందోగ్య ఉపనిషత్తులో ఉంది. ఈ ఉపనిషత్తు ప్రకారం ఋషులు ఒక నియమం పెట్టుకున్నారు. ఋషులు యజ్ఞం చేస్తున్నప్పుడు ఎవరైనా స్త్రీ ఋషితో సంభోగించాలనే కోరిక వ్యక్తం చేసినట్లు అయితే ఆ ఋషి వెంటనే యజ్ఞం పూర్తి అయ్యే దాక ఆగకుండా కనీసం ఎకాంత స్థలంలోకి అయినా వెళ్లకుండా అక్కడే యజ్ఞ మండపంలో ఆమెతో సంభోగించాలి. ఇలాంటి జాగుప్సు కరమైన నియమానికి 'వామ దేవ వ్రతం' అని ఒక సాంకేతిక నామం కూడా పెట్టారు. దానినే తిరిగి వామ మార్గంగా ఆచరించటం మొదలు పెట్టారు.

మేలిసంతానంను పొందాలనే వాంఛ ప్రాచీన ఆర్యులలో ప్రగాఢంగా ఉన్నట్టు కనిపిస్తుంది. ప్రాచీన ఆర్యులు ఋషులను మేలిమి సంతనాన్ని పుట్టించే పశువులుగా భావించేవారు. ఇలా వ్యవహరించిన ఋషుల సంఖ్య చాలా అధికంగానే ఉంది. నిజానికి ఈ అవినీతి ప్రవర్తనతో ఋషులు క్రమ బద్ధమైన వ్యాపారం చేస్తూ ఉండేవారు. ఋషులు ఎంత అదృష్ట వంతులంటే రాజులు సైతం వారిని పిలిపించి తమ రాణులకు గర్భ ధారణ చేయవలసిందిగా కోరేవారు.

వైదిక బ్రాహ్మణులు కలియుగన్ని అధర్మ యుగం, నీతి బాహ్యమైన యుగం అని అంటున్నారు. వాస్తవానికి మొట్ట మొదటి యుగం అయిన కృత యుగంలో నైతిక విలువలు చాలా చెడ్డగా ఉండేవి. త్రేత యుగంలో అంత ఏహ్యంగా ఉండేవి కావు, ద్వాపర యుగంలో మరి అంత ఏహ్యంగా లేవని కలియుగంలో ఉత్తమంగా ఉన్నాయని చెప్పటమే అసలు వాస్తవం. కానీ ఈ వాస్తవాలని బయట పెడితే సనాతనం అని అడుతున్న నాటకానికి తెర పడుతుంది అని ఈ వాస్తవాలను దాచి పెడుతున్నారు మన గండ బేరుండ బీరుదాన్నితులు ఐనా బ్రాహ్మణ పురోహితులు.